

EENE WAARNEMING
OMTRENT
GRAPHOLITHA CORTICANA HBN.
IN VERBAND MET
ANDRICUS RAMULI L.

DOOR
G. A. S I X.

In de Zomervergadering van 17 Junij 1876, te Middelburg gehouden, vertoonde de heer Snellen van Vollenhoven vier aaneengegroeide gallen van eene galwesp, *Andricus Ramuli* L. (*Teras Amentorum* Hart.), door hem eenige dagen te voren in de Scheveningsche boschjes op eikentakjes gevonden.

Op deze, in het begin van Junij zoo in het oog loopende, witte, daarna bruin wordende dotjes, aan bloeiende eikentakjes gehecht, door mij ook toen reeds opgemerkt, bleef ik later steeds mijne aandacht vestigen, dewijl mij wel meer of min fijn of grof behaarde gallen bekend waren, maar ik niet kon begrijpen hoe larven van galwespen deze spinsels zouden vervaardigen.

Wel had ik in doozen, waarin ik deze spinsels gelegd had, voorwerpen van *Andricus Ramuli* gevonden; wel las ik in Kaltenbach's *Pflanzenfeinde* p. 669 en 674, dat de gallen van *Cynips Amentorum* Hart., volgens Bouché, met bruine wol overtoegen zijn en dat *C. Ramuli* L. (dezelfde galwesp), volgens Schenk, in witte wollige gallen, die op boomwolbollen gelijken, woont; wel vond ik dit bevestigd in Taschenberg's *Hymenopteren Deutschlands*, p. 131; maar mijne aangeboren twijfelzucht, welke ik door ondervinding dikwijls als zeer gerechtigd heb leeren kennen, bleef zich tegen deze uitspraken verzetten, tot dat eindelijk in dit voorjaar mijn eigen onderzoek, door een gelukkig toeval geholpen, een einde aan deze onzekerheid maakte en ik nu kan verzekeren dat Bouché, Schenk en Snellen van Vollenhoven zich door schijn hebben laten verleiden en dat niet de larve van

eene galwesp, maar de rups van eenen vlinder deze witte watten spint.

Ik vond namelijk op 1 Junij van dit jaar wederom op een eiken-boompje een tak met drie witte watjes bezet, en toen ik dit naar huis medegenomen takje oplettend bekeek, en ik de fijne draadjes, zoo doorschijnend als glas, met bewondering gadesloeg, zag ik het zwarte kopje van een vuilgeel rupsje zich in het weefsel heen en weder bewegen en de witte draadjes met zijn' mond over zich heen spinnen.

Ik was nu zeer verlangend om te weten tot welke vlindersoort het behoorde en hoopte maar dat het zich verpoppen en een volkomen insect voortbrengen zou.

Eenige dagen later zag ik in het glas, waarin ik het spinsel had gezet, een nitgekomen *Andricus Ramuli* zitten, maar ik moest tot het begin van Julij wachten, voordat ik twee ledige gele popjes uit het weefsel zag hangen en een paar zwartachtige vlindertjes in het glas vond liggen. Ik zond deze aan Mr. H. W. de Graaf ter bestemming, die mij hun' naam als *Grapholitha corticana* Hbn. opgaf, een blad-roller die geheel ons land door niet zeldzaam is.

Uit mijne waarneming blijkt dus, dat de gallen van *Andricus Ramuli*, die op de mannelijke bloemkatjes der eiken ontspruiten, door de larven van *Grapholitha corticana* met een fijn wit weefsel worden oversponnen, dat tot beveiliging hunner eigene poppen dient, en dat de galwespen zich dus slechts schijnbaar uit dit spinsel ontwikkelen.

Hieruit blijkt weder, dat men niets onvoorwaardelijk volgens de uitspraak van anderen, zelfs van ervaren vakmannen voor waarheid mag aannemen, maar dat het steeds noodzakelijk blijft om zich door eigene waarneming te overtuigen of de aangegeven waarnemingen wel den toets van een nauwkeurig onderzoek kunnen doorstaan.

Men zou nu nog kunnen vragen of de rupsen van *Graphol. corticana* zich altijd rondom galnoten inspinnen dan wel of dit slechts toevallig plaats heeft. Uit eene opgave in de *Bouwstoffen voor eenige fauna van Nederland*, dl. III p. 84, zou men mogen vooronderstellen dat de larve van dezen vlinder ook om de gallen van andere galwespen hare spinsels maakt, hoewel aldaar slechts staat dat de heer Snellen van Vollenhoven eens eene *Gr. corticana* uit eene gal van *Teras terminalis* verkreeg, zonder dat daarbij vermeld wordt, dat een spinsel om de gal gemaakt was, hetgeen mij evenwel waarschijnlijk voorkomt uit analogie met hetgeen ik omtrent *A. Ramuli* waarnaam.